

miese himmo orjate ja roppo ello ellate,
ja ollete vihha väenus ja kaddedusses
allate, ja isseenast täis, ja surelised, et
teie ei wadage teise peale, ja peate ennese
kõrvas keik alwaks, kes ei armasta teie
eed, egga tahha teiega lakkuda, tantida,
mängida ja mõda ladet hukkuda, egga
muud teie armastud tehja. Teiegi woite
weel wabaks ning ðntsaks sada. Ei tunne
teie ennast ommeti ðntsaks omma pattude
sees! Ütlege mulle, eks ep olle nenda?
Kas teil on ful rahho süddames ja hea
tunnistus? Kas teie ful lodate ðntsaks
sawad, funni teie patto orjate? — Ei
parrago Jummal, ei woi meie sedda ful
lota! ütleb wist mitto teie hulgast. Mit-
tokord siin jo tundsin põrgo wallo. Ja
mittokord ful ollen parramat nou wõtnud!
Mittokord parramat ful püüdnud, ja kan-
geste ka wotelnud. Agga ei suutnud,
ma väene, mitte! Iffa agga tommati

mind tagasi mo ðalusse sisse. Oh,
minna willets innimenne! ei sa minna
peäsmä.

Ja ommeti, sa willets! ommeti woid
sinnage weel peästa; ommeti woid sinnage
weel ohto leida; weel abbi lota; weel tei-
seks, weel ðntsaks sada. Ja kui sa sedda
tahhad, ja keigest süddamest tahhad; siis
tulle, ja loe sure holega, mis ma sulle siut
firjotan; ja loe sedda saggedaste, ja árra
jätta teggemata, mis sa loed.

1) Minne maisma kárrast ja keigest so
hinge seggavast wålja, ja pea ennast rah-
hule. Pea arro keigest ommast ellust, ja
ommast süddame loust. Eks sa ep olle en-
nast mitmesugguse ðinetusse, hääda ning
wäwasse, omma pattude läbbi saatnud?
Wata, so árrarikmissee juur on so ennese
sees; on so furja himmude; so pahha
ammetide; so uskmata süddame; so ho-
letusse ja laiskusse sees, sedda püda, mis